

उपशास्त्री-इखरद साहित्य - तृतीय - पत्रम्

रघुवंश महाकाव्यम्
द्वितीयः - सर्गः

saathi

Date ___/___/___

प्र० १७ - एतावदुक्त्वा विरते मृगेन्द्रे प्रतिस्वनेनास्य गुहागतेन ।
शिलोच्चयौडपिक्षितिपालमुच्यः प्रीत्या तमेवार्थमभ्राषतेव

उ० २२ - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि कालिदासप्रणीतस्य रघुवंश

महाकाव्यस्य द्वितीय सर्गात् उद्धृताऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके सिंहं राजा दिलीपं प्रति

कथयति - चतुर्भिः श्लोकैः स्वं वक्तव्यमुक्त्वा मृगेन्द्रः

दूष्णीमभवत् । ततो हिमालयपर्वतोऽपि गुहागतसिंहवाक-

प्रतिध्वनिना सिंहोक्तमेवार्थं प्रेम्णा राजानं प्रति अनुमोदित-

वानिति भावः ।

व्याख्या - मृगेन्द्रे = मृगराजे, सिंहो एतावत् = इयन्मात्रम्, उक्त्वा =

कथयित्वा, विरते = निवृत्ते सति, गुहागतेन = केन्दरीस्थितेन,

अस्य = मृगेन्द्रस्य, प्रतिस्वनेन = प्रतिध्वनिना, शिलो -

उच्चयः = पर्वतः, अपि = पुनः, प्रीत्या = प्रेम्णा, तमेवार्थं =

सिंहोक्तमेव प्रयोजनम्, क्षितिपालं = पृथ्वीपालम्,

राजानं दिलीपम्, अभ्राषतेव = उवाचेव ।

Renu Devi

21/09/20

राधा उमाकान्त सं० महावि० सुखसेना, पूर्णिया

उपशास्त्री-प्रखण्ड साहित्य - तृतीय-पत्रम्

रघुवंश महाकाव्यम् - द्वितीयः सर्गः

Saathi

Date ___/___/___

पु० (७) निशम्य देवानुचरस्य वाचं मनुष्यदेवः पुनरप्युवाच ।
द्येन्वा नदध्यासितकातराक्षया निरीक्ष्यमाणः सुतरां दयालुः ॥

उत्तरम् - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकाव्ये कालिदास-प्रणीतस्य रघुवंश-
महाकाव्यस्य द्वितीयसर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके सिंहः राजा दिलीपं प्रति
कथयति - सिंहो विष्णवस्तलोललोचनया तथा गवा नन्दिन्या
कातरं निरीक्ष्यमाणो राजा दिलीपः सिंहस्य पूर्वोक्तां वाणी-
माकर्ण्य तं पुनरपि प्रतिजगाद ।

व्याख्याः - देवानुचरस्य = शिवकिङ्करस्य, सिंहस्य, वाचं = पूर्वोक्तां
वाणीम्, निशम्य = श्रुत्वा, तदध्यासितकातराक्षया = सिंहकर्मण-
भयतरललोचनया, द्येन्वा = गवा नन्दिन्या, निरीक्ष्यमाणः = नित-
रां विलोक्यमाणः, सुतरां = अत्यन्तम्, दयालुः = करुणिकः,
मनुष्यदेवः = नराधिपः, पुनः = भूमौऽपि, उवाच = सिंहप्रति
आवभासे ।

Renu Devi

21/09/20

राधा उमाकान्त सिंह महाविठ

शुखसेना, पूर्णिया

शास्त्री-खण्ड

साहित्य
अभिज्ञानशाकुन्तलम्

saathi

Date ___/___/___

प्र० (1) - अथो हि कन्या परकीय एव तामद्य संप्रेष्य परिग्रहीतुः ।
जाते ममार्थे विशयः प्रकामं प्रत्यर्पितन्यास इवान्तरात्मा ।।
उत्तरम् - प्रसूतीदर्थं श्लोकः महाकवि कालिदासप्रणीतस्य
अभिज्ञानशाकुन्तलम् नाट्य काव्यस्य चतुर्थोऽङ्कात्
उदयतौऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके महर्षिः कवः शाकुन्तलां प्रति स्वस्नेहं
प्रकटयति -

- अथ केनापि विश्वस्तेन पुंसो स्वान्तिके न्यासीकृतं च्यनं भूयः
स्थापकाय प्रत्यर्पणे हृदये वैशद्यमिवाद्यात्मीयमपि कस्यारत्न-
रूपं च्यनमुद्घोषः समीपे संप्रेष्य ममान्तरात्मा नितरां प्रसन्ने
जात इति कथयति महर्षिः कवकन्येति ।

व्याख्या - हि = निश्चयं कन्या = स्वकीयापि दुहिता परकीया एव, परस्थाम्
परकीयः परसम्बन्धी एव अर्थः = च्यनम् उत्पत्यन्तरमेव कन्यारूपो
दर्थः परकीयत्वेनैव जातः अतः तां = कन्याम् अद्य = इदानीम् परिग्रहीतुः
परिणेतुर्वस्य राजर्षेः दुष्यन्तस्य पार्श्वे संप्रेष्य = प्रस्थाय अथम् = एषः
मम = मुनेः अन्तरात्मा आख्यान्तर मनः प्रत्यर्पितः = स्थापकाय
प्रदत्तः न्यासः = पूर्वविश्वासैः स्थापितः प्रयोदिरूपः निश्चयः यैः स
प्रत्यर्पितन्यास इव = यथा प्रकामं = अर्थाधिकम् विशयः = चिन्ता -
व्यागमनेन निर्मलः जातः = अभूत् ।

अत्रोपमा - काव्यलिङ्गीत्वैकालङ्काराः चन्द्रचोपजातरसि

Renu Jhari

21/09/20

राधा उमाकान्त सं० महावि० सुरवसेना
पूर्णिमा ।

शास्त्री-प्रणवः साहित्य

रघुवंश महाकाव्यम्
त्रयोदशः सर्गः

saathi

Date

प्र० (१) - रसात्त्वादादि भवेन पुंसा भुवः प्रयुक्तौ द्वहन क्रियायाः ।
अस्याच्छमम्भः प्रलयप्रवृद्धं मुहूर्तवक्त्राभरणं बभूव ॥
उत्तरम्-प्रसंगः-प्रस्तुतौ श्लोकः महाकाविकालिदास प्रणीतस्य
रघुवंश महाकाव्यस्य त्रयोदश सर्गात् उद्धृतौ स्ति ।
अरि-मन्-श्लोकै श्रीरामः सीतां प्रति कथयति
आदि-वराहेण रसात्त्वात्पुद्गतायाः पृथिव्याः प्रवृद्धं समुद्रजलं
क्षणमात्रं मुखावगुण्ठनमिवाजायतेति भावः ।
व्याख्याः- आदि भवेन = पुरातनैः । पुंसा = पुरुषेण, भगवता आदि-
वराहेण रसात्त्वात् = पातालात् । प्रयुक्तौ द्वहन क्रियायाः =
कृतौ द्वराकायाः । भुवः = पृथिव्याः । प्रलयप्रवृद्धम् = कल्पान्त-
समुद्रम् । अस्य = समुद्रस्य । अच्छम् = स्वच्छम्, अम्भः =
जलम् । मुहूर्तवक्त्राभरणम् = क्षणमात्रमुखावगुण्ठनम् ।
बभूव = अजायत ।

Renu Devi

21/09/20

राधा उमाकांत सं० महावि० सुखसेना,
पुणे या ।